

130

UCHWAŁA Nr 102 RADY MINISTRÓW

z dnia 30 lipca 1984 r.

sprawie zakazu podwyższania cen umownych przemysłowych artykułów rynkowych i przeciwdziałania nieuzasadnionemu ich wzrostowi.

Na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 2 i 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59) Rada Ministrów uchwala, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres do dnia 31 grudnia 1984 r. zakaz podwyższania cen umownych przemysłowych artykułów rynkowych, wytwarzanych przez jednostki gospodarki uspołecznionej. Ceny te, z zastrzeżeniem wyjątków określonych w uchwale, nie mogą być wyższe

od cen stosowanych w dniu 31 lipca 1984 r., a w razie braku takich cen — od ostatniej ceny, stosowanej w 1984 r.

§ 2. 1. Ceny przemysłowych artykułów rynkowych (§ 1) mogą być podwyższone w razie zmiany w 1984 r. kosztów własnych produkcji tych artykułów z przyczyn niezależnych od producenta, spowodowanej podwyższeniem:

- 1) cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych,
- 2) stawek taryfowych przewozowych i energetycznych,
- 3) amortyzacji w wyniku zmiany stawek oraz przeceny majątku trwałego na dzień 31 grudnia 1983 r.,
- 4) stawek podatków obciążających koszty.

Ceny mogą być podwyższone nie więcej niż o kwotę odpowiadającą wzrostowi kosztów produkcji z wymienionych wyżej przyczyn, z uwzględnieniem przepisu § 4 ust. 1.

2. Podwyżka cen z tytułów, o których mowa w ust. 1, nie może przekraczać 10% ceny stosowanej w dniu 31 lipca 1984 r.

3. Ceny artykułów mogą być podwyższone również w razie wprowadzenia lub wzrostu podatku obrotowego.

4. Przez podwyższenie cen surowców, materiałów, półfabrykatów oraz wyrobów i części kooperacyjnych (ust. 1):

- 1) wytwarzanych w kraju — rozumie się podwyższenie cen (urzędowych, regulowanych lub umownych) stosowanych przez dotychczasowego sprzedawcę albo podwyższenie cen spowodowane zmianą sprzedawcy, jeżeli towar jest objęty obowiązkowym pośrednictwem jednostek obrotu,
- 2) importowanych — rozumie się podwyższenie ceny w stosunku do przeciętnej ceny płaconej w 1983 r.

§ 3. 1. Minister do Spraw Cen w szczególnie uzasadnionych przypadkach może wyrazić zgodę na podwyższenie ceny w stopniu wyższym niż o 10% (§ 2 ust. 2).

2. Minister do Spraw Cen w uzgodnieniu z Ministrami Handlu Wewnętrznego i Usług oraz Finansów może uchylić zakaz podwyższania cen umownych:

- 1) artykułów lub grup artykułów, w obrocie którymi osiągnięto zrównoważenie rynku,
- 2) artykułów lub grup artykułów, dla których brak jest społecznego uzasadnienia do utrzymywania niezrównoważonego rynku.

§ 4. 1. Jednostki gospodarki społecznej, które w okresie obowiązywania uchwały zamierzają podwyższyć cenę w granicach wynikających z przepisów uchwały, są obowiązane do sporządzenia kalkulacji ceny przy uwzględnieniu kosztu własnego produkcji, obliczonego na podstawie kosztów uzasadnionych, zgodnie z przepisem art. 11 ust. 5 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach (Dz. U. z 1984 r. Nr 13, poz. 59). W szczególności w kalkulacji tej powinien być określony wzrost kosztów w 1984 r., spowodowany podwyżką cen zaopatrzeniowych surowców i materiałów oraz innymi czynnikami niezależnymi od producenta.

2. Minister do Spraw Cen i inne organy sprawujące kontrolę cen przeprowadzają kontrolę prawidłowości sporządzania kalkulacji kosztów, o których mowa w ust. 1.

§ 5. W razie stosowania przez sprzedawcę (producenta lub jednostkę handlową) cen niezgodnie z przepisami uchwały, stosuje się przepisy art. 18 i 19 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach.

§ 6. Do przemysłowych artykułów rynkowych sprzedawanych również na cele zaopatrzeniowe i inwestycyjne, o których mowa w uchwale nr 195 Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1983 r. w sprawie zakazu podwyższania cen umownych towarów zaopatrzeniowych i inwestycyjnych, wytwarzanych przez jednostki gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 43, poz. 253), stosuje się przepisy niniejszej uchwały.

§ 7. 1. Przepisów uchwały nie stosuje się do cen umownych:

- 1) artykułów, dla których wprowadzono okresowe, maksymalne wskaźniki wzrostu cen umownych na określone grupy towarów i usług, zgodnie z art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o cenach,
- 2) artykułów sprzedawanych przez przedsiębiorstwa państwowe „Moda Polska” i „Desa” Dzieła Sztuki i Antyki oraz przez spółdzielnie zrzeszone w Centralnym Związku Spółdzielni Rękodzieła Ludowego i Artystycznego „Cepelia”,
- 3) artykułów wymienionych w wykazie produktów i usług luksusowych, stanowiącym załącznik nr 1 do ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o opodatkowaniu jednostek gospodarki społecznej (Dz. U. z 1984 r. Nr 16, poz. 75), z uwzględnieniem ograniczeń wprowadzonych rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 28 czerwca 1982 r. w sprawie ograniczenia wykazu produktów i usług luksusowych oraz w sprawie stawek podatku obrotowego od sprzedaży tych produktów i usług (Dz. U. z 1982 r. Nr 24, poz. 169 i z 1983 r. Nr 34, poz. 162),
- 4) artykułów, do których prawo do oznaczania państwowymi znakami jakości „Q” lub „1” przyznano po dniu 31 lipca 1984 r.

2. Przepisów uchwały nie stosuje się również, w razie gdy Minister do Spraw Cen — działając na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 9 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o utworzeniu urzędu Ministra do Spraw Cen (Dz. U. Nr 7, poz. 53) — zawrze z producentami (sprzedawcami) porozumienie dotyczące stosowania przez nich cen na przemysłowe artykuły rynkowe.

§ 8. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 sierpnia 1984 r.

Prezes Rady Ministrów: gen. armii W. Jaruzelski